

V Bruseli 26. 10. 2012
COM(2012) 628 final

2012/0297 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých
verejných a súkromných projektov na životné prostredie**

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2012) 354 final}
{SWD(2012) 355 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

Všeobecný kontext, dôvody a ciele tohto návrhu

Smernica 2011/92/EÚ¹ obsahuje právnu požiadavku týkajúcu sa posudzovania vplyvov na životné prostredie (EIA) v prípade verejných alebo súkromných projektov, ktoré pravdepodobne budú mať významný vplyv na životné prostredie, a to ešte pred ich schválením. Dospelo sa k dohode o dosiahnutí hlavného cieľa smernice; zásady posudzovania vplyvov na životné prostredie sa harmonizovali v celej EÚ zavedením minimálnych požiadaviek týkajúcich sa typu projektov podliehajúcich posudzovaniu, hlavných povinností navrhovateľov projektu, obsahu posudzovania a účasti príslušných orgánov a verejnosti. Posudzovanie vplyvu na životné prostredie predstavuje v rámci povoľovacieho konania súčasne nástroj na posúdenie environmentálnych nákladov a prínosov určitých projektov s cieľom zabezpečiť ich udržateľnosť. Smernica sa tak stala kľúčovým nástrojom environmentálnej integrácie so súčasným environmentálnym a socio-ekonomickým prínosom.

Po 25 rokoch uplatňovania sa smernica o EIA výrazne nezmenila, politický, právny a technický kontext sa však značne rozvíjal. V rámci skúseností s vykonávaním, ako sa uvádza v správach Komisie o uplatňovaní a účinnosti smernice o EIA vrátane najnovšej správy uverejnenej v júli 2009², sa zistili mnohé nedostatky. Komisia vo svojom priebežnom hodnotení šiesteho environmentálneho akčného programu³ poukázala na potrebu lepšieho posudzovania vplyvu na životné prostredie na vnútroštátnej úrovni a oznámila revíziu smernice o EIA. V kontexte lepšej právnej regulácie sa smernica zároveň určila za potenciálny nástroj na zjednodušenie⁴. Všeobecným cieľom návrhu je upraviť ustanovenia kodifikovanej smernice o EIA s cieľom odstrániť nedostatky, zohľadniť súčasné environmentálne a socio-ekonomické zmeny a výzvy a zabezpečiť súlad so zásadami inteligentnej regulácie.

Súlad s inými politikami a cieľmi Únie

Keďže prepracovaná smernica o EIA môže zohrávať kľúčovú úlohu pri dosahovaní efektívneho využívania zdrojov (napr. zavedením nových požiadaviek na posúdenie aspektov, ako sú biodiverzita a zmena klímy, ktoré súvisia s využívaním prírodných zdrojov), tento návrh je súčasťou iniciatív zameraných na vykonávanie plánu pre Európu efektívne využívajúcu zdroje⁵. Prepracovanie smernice o EIA okrem toho podporuje aj stratégiu Európa 2020⁶, najmä prioritu trvalo udržateľného rastu. Prepracovaná smernica môže zároveň významne prispieť k povinnosti Únie zohľadniť vo všetkých svojich politikách a opatreniach kultúrne aspekty.

¹ Smernicou 2011/92/EÚ (Ú. v. EÚ L 26, 28.1.2012, s. 1) sa kodifikuje smernica 85/337/EHS a jej tri nasledujúce zmeny a doplnenia (smernice 97/11/ES, 2003/35/ES a 2009/31/ES).

² KOM(2009) 378. Všetky správy sú dostupné na <http://ec.europa.eu/environment/eia/eia-support.htm>

³ KOM(2007) 225.

⁴ KOM(2009) 15.

⁵ KOM(2011) 571.

⁶ KOM(2010) 2020.

2. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

Konzultácie so zainteresovanými stranami

Konzultácie sa uskutočnili v roku 2010 v súlade s normami Komisie. Od júna do septembra 2010 sa konali rozsiahle verejné konzultácie o revízii smernice o EIA, a to prostredníctvom webového dotazníka, ktorý bol dostupný vo všetkých úradných jazykoch EÚ. Doručených bolo 1 365 odpovedí (684 od občanov, 479 od organizácií, spoločností a MVO a 202 od verejných orgánov a organizácií verejnej správy). Príspevok zaslal aj Inštitút pre riadenie a posudzovanie životného prostredia (IEMA)⁷ (1 815 odpovedí) vo forme prieskumu zahŕňajúceho množstvo otázok Komisie. Konzultačná fáza bola ukončená konferenciou (18. – 19. novembra 2010 v Leuvene, Belgicko), ktorá doplnila rozsiahle verejné konzultácie pri zabezpečení účasti špecializovaných zainteresovaných strán. Na konferencii sa zúčastnilo 200 zástupcov z EÚ a medzinárodných inštitúcií, verejných orgánov na vnútroštátnej, regionálnej a miestnej úrovni, priemyselných odvetví, environmentálnych organizácií a akademickej obce. Výsledky verejných konzultácií⁸ a závery konferencie⁹ boli pre vývoj návrhu Komisie užitočným prínosom.

Výsledok posúdenia vplyvu

V rámci posúdenia vplyvu, ktoré je súčasťou tohto návrhu, sa v súčasnej legislatíve týkajúcej sa posudzovania vplyvov na životné prostredie zistili nedostatky, ktoré viedli k neuspokojivému vykonávaniu (neexistovali ustanovenia, ktoré by zabezpečili kvalitu informácií a normy kvality pre proces posudzovania vplyvov na životné prostredie a nedostatkov pri vykonávaní) a socio-ekonomickým nákladom pri vykonávaní tejto smernice. Ak sa tieto problémy nevyriešia primeraným spôsobom, smernica bude menej efektívna a účinná a nedokáže zabezpečiť zahrnutie environmentálnych aspektov do procesu rozhodovania. Okrem toho, socio-ekonomické náklady budú mať pravdepodobne negatívny vplyv na harmonizáciu vnútorného trhu. Nedostatky smernice možno zhrnúť do troch osobitných problémových oblastí: (1) postup overovania, (2) kvalita a analýza posudzovania vplyvov na životné prostredie a (3) riziká nesúlady v rámci samotného procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie a vo vzťahu k ostatným právnym predpisom.

V rámci posúdenia vplyvu sa hodnotilo niekoľko politických možností s cieľom určiť nákladovo efektívne opatrenia, ktoré by prispeli k riešeniu týchto problémov. Komisia na základe dosiahnutých výsledkov navrhla niekoľko zmien a doplnení, pričom najdôležitejšie z nich sa uvádzajú ďalej v texte:

Navrhuje objasniť postup **overovania** zmenou kritérií uvedených v prílohe III a špecifikovaním obsahu a odôvodnenia rozhodnutí o overovaní. Tieto zmeny a doplnenia by zabezpečili, že posudzovanie vplyvov na životné prostredie by sa vykonávalo len v prípade projektov, ktoré by mali významný vplyv na životné

⁷ Najväčšia profesijná členská organizácia pre životné prostredie, ktorá má viac ako 15 000 členov pôsobiach vo všetkých priemyselných odvetviach.

⁸ <http://ec.europa.eu/environment/consultations/eia.htm>

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/eia/conference.htm>

prostredie, čím by sa predišlo zbytočnej administratívnej záťaži pri malých projektoch.

Pokiaľ ide o **kvalitu a analýzu posudzovania vplyvov na životné prostredie**, navrhuje sa zavedenie zmien a doplnení, ktoré by viedli k zvýšeniu kvality procesu (t. j. povinnosť určovania rozsahu a kontrola kvality informácií týkajúcich sa posudzovania vplyvov na životné prostredie), špecifikácia obsahu správ o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (povinné hodnotenie prijateľných alternatív, odôvodnenie konečných rozhodnutí, povinné monitorovanie významných nepriaznivých vplyvov po skončení posudzovania vplyvu na životné prostredie) a prispôsobenie tohto posudzovania súčasným problémom (t. j. biodiverzita, zmena klímy, riziko katastrof, dostupnosť prírodných zdrojov).

Pokiaľ ide o riziká **nesúladu**, navrhuje sa špecifikovať časový rámec pre hlavné fázy požadované v smernici (verejné konzultácie, rozhodnutie o overovaní, konečné rozhodnutie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie) a zaviesť mechanizmus v podobe jedného kontaktného miesta pre posudzovanie vplyvov na životné prostredie s cieľom zabezpečiť koordináciu alebo spoločné vykonávanie posudzovania vplyvov na životné prostredie s posudzovaním vplyvov na životné prostredie v rámci ostatných relevantných právnych predpisov EÚ, napr. smerníc 2010/75/EÚ, 92/43/EHS, 2001/42/ES.

Očakáva sa, že deväť z dvanástich analyzovaných pozmeňujúcich a dopĺňujúcich návrhov bude mať významný environmentálny a socio-ekonomický prínos bez ďalších administratívnych nákladov. Očakávajú sa aj mierne úspory. Očakáva sa, že dve zmeny a doplnenia (posúdenie alternatív a monitorovanie) budú mať pre navrhovateľov vysoký environmentálny a socio-ekonomický prínos v podobe miernych nákladov a s obmedzenými alebo zanedbateľnými nákladmi pre verejné orgány. Jedna zmena a doplnenie (prispôsobenie posudzovania vplyvov na životné prostredie novým problémom) bude mať zrejme veľký prínos pri miernych až vysokých nákladoch pre navrhovateľov a verejné orgány. Významný environmentálny a socio-ekonomický prínos a mierne úspory súvisiace s navrhovanými zmenami a doplneniami zrejme z dlhodobého hľadiska prevýšia administratívne náklady.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

Zhrnutie navrhovaného opatrenia

Tento návrh posilní ustanovenia týkajúce sa kvality posudzovania vplyvov na životné prostredie s cieľom dosiahnuť vysokú úroveň ochrany životného prostredia. Schopnosť prijímať platné rozhodnutia o vplyve projektu na životné prostredie do veľkej miery závisí od kvality informácií použitých v dokumentácii o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a kvality procesu tohto posudzovania. Tento návrh navyše zlepší súdržnosť politik a synergie s ostatnými právnymi nástrojmi EÚ a s cieľom znížiť zbytočnú administratívnu záťaž zjednoduší postupy.

Konkrétne informácie o zmenených a doplnených článkoch a prílohách smernice o EIA sa nachádzajú nižšie.

Cieľom zmeny článku 1 ods. 2, článku 1 ods. 3 a článku 1 ods. 4 je objasniť definície smernice založené na skúsenostiach pri vykonávaní a na judikatúre Súdneho dvora. Definícia pojmu „projekt“ sa zmenila a doplnila tak, aby bolo jasné, že zahŕňa demolačné práce, a to v súlade s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-50/09. Vložili sa aj relevantné definície. Možnosť neuplatňovania smernice je obmedzená na projekty týkajúce sa národnej obrany ako ich jediného účelu a bola rozšírená o prípady civilnej ochrany, ako je to v prípade smernice 2001/42/ES.

Článok 2 ods. 3 bol zmenený a doplnený tak, aby sa ním zaviedlo jedno kontaktné miesto pre posudzovanie vplyvov na životné prostredie, čo umožní koordináciu alebo začlenenie postupov posudzovania podľa smernice o EIA a ostatných právnych predpisov EÚ.

Cieľom zmeny článku 3 je zabezpečiť súlad s článkom 2 ods. 1, t. j. odkazom na „významný“ vplyv, a prispôbiť posudzovanie vplyvov na životné prostredie environmentálnym aspektom (biodiverzita, zmena klímy, riziko katastrofy, využívanie prírodných zdrojov).

Zmeny zavedené v článku 4 zefektívňujú postup overovania a zvyšujú konzistentnosť postupov členských štátov s cieľom zabezpečiť, aby sa posudzovanie vplyvov na životné prostredie vyžadovalo len v prípade, keď bude zrejmé, že dochádza k významnému vplyvu na životné prostredie. Pokiaľ ide o projekty uvedené v prílohe II, vložil sa nový odsek, ktorý sa týka povinnosti navrhovateľa poskytovať príslušnému orgánu konkrétne informácie (podrobnosti sú uvedené v prílohe II.A). Tento článok zároveň umožňuje špecifikovať výberové kritériá uvedené v prílohe III prostredníctvom delegovaných aktov. Obsah rozhodnutia o overovaní sa špecifikoval s cieľom uznať úspešný postup prispôsobovania projektov za určitých podmienok (na základe posúdenia väčšiny relevantných vplyvov a informácií získaných z ostatných environmentálnych právnych predpisov Únie), čím možno predísť vykonaniu kompletného posudzovania, keďže väčšinu relevantných vplyvov na životné prostredie uspokojivo vyriešil upravený projekt. Pravdepodobnosť významného vplyvu a následná potreba posudzovania vplyvov na životné prostredie by zohľadňovala charakter, zložitosť, umiestnenie a veľkosť navrhovaného projektu a bola by založená na objektívnych faktoroch, ako napríklad rozsah projektu, využívanie cenných zdrojov, environmentálna citlivosť lokality a rozsah alebo nezvratnosť potenciálneho vplyvu. Okrem toho sa zohľadnili skúsenosti získané z judikatúry, kde Súdny dvor poukázal na potrebu „dostatočne odôvodnených“ (C-75/08) rozhodnutí týkajúcich sa overovania, ktoré obsahujú všetky informácie alebo sú k nim priložené všetky informácie umožňujúce overiť, či je rozhodnutie založené na primeranom overovaní (C-87/02). Na prijatie rozhodnutia o overovaní sa napokon stanovil časový rámec.

Článok 5 bol komplexne pozmenený s cieľom zvýšiť kvalitu informácií a zefektívniť proces posudzovania vplyvov na životné prostredie. Hlavná požiadavka pre navrhovateľa, a to predložiť informácie o životnom prostredí, sa zachovala, ale jej forma a obsah sa zefektívnili a špecifikovali v prílohe IV. Zavádza sa povinnosť uskutočňovať proces určovania rozsahu a špecifikuje sa obsah stanoviska vydaného príslušným orgánom. Zavádzajú sa mechanizmy, ktoré zaručia úplnosť a dostatočnú kvalitu environmentálnych správ.

Článok 6 ods. 6, ktorý odkazuje na časový rámec pre verejné konzultácie, sa upravuje tak, aby posilnil úlohu environmentálnych orgánov a definoval konkrétne lehoty pre fázu konzultácií o environmentálnej správe.

Článok 7 ods. 5 sa mení a dopĺňa tak, aby zahŕňal stanovenie časových rámcov pre konzultácie popri aspektoch, ktoré určia členské štáty pri definovaní ustanovení na vykonávanie projektov, ktoré budú mať pravdepodobne významný cezhraničný environmentálny vplyv.

Článok 8 sa podstatne mení a dopĺňa a obsahuje niekoľko nových ustanovení. Po prvé, stanovil sa časový rámec na ukončenie postupu posudzovania vplyvov na životné prostredie. Po druhé, príslušný orgán je povinný zahrnúť do rozhodnutia o povoľovaní konaní niektoré aspekty odôvodňujúce toto rozhodnutie, čo odráža aj judikatúra (napr. C-50/09). Po tretie, povinné monitorovanie ex post sa zaviedlo len pre projekty, ktoré podľa uskutočnených konzultácií a získaných informácií budú mať významné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie (vrátane environmentálnej správy) s cieľom vyhodnotiť vykonávanie a účinnosť zmierňujúcich a kompenzačných opatrení. Niektoré členské štáty už vyžadujú takéto monitorovanie, ktoré by nemalo viesť k zdvojeniu monitorovania, ktoré sa môže vyžadovať na základe iných právnych predpisov Únie (napr. o priemyselných emisiách alebo kvalite vody), a preto je vhodné stanoviť spoločné minimálne požiadavky. Táto nová povinnosť je nákladovo efektívna, pretože môže pomôcť predísť nepriaznivým vplyvom na životné prostredie a verejné zdravie, ako aj nákladom na odškodnenie, a je relevantná pre posúdenie vplyvov súvisiacich s novými problémami, ako sú zmeny klímy a riziká katastrof. Po štvrté, príslušný orgán je pred rozhodnutím o udelení alebo zamietnutí povolenia projektu povinný overiť, či sú informácie uvedené v environmentálnej správe aktuálne.

Hlavnou zmenou v článku 9 je zahrnutie opisu monitorovacích opatrení do informácií poskytovaných verejnosti po udelení povolenia projektu.

Článok 12 sa mení a dopĺňa tak, aby sa v ňom špecifikovali informácie potrebné na monitorovanie vykonávania tejto smernice.

Vložili sa aj dva nové články (12a a 12b), ktoré sa týkajú prispôsobenia príloh II.A, III a IV vedeckému a technickému pokroku prostredníctvom delegovaných aktov.

Príloha II.A, ktorá predstavuje novú prílohu, obsahuje informácie, ktoré má predložiť navrhovateľ v súvislosti s projektmi uvedenými v prílohe II, v prípade ktorých sa vykonáva overovanie s cieľom určiť, či je potrebné vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie. Účelom tejto zmeny a doplnenia je harmonizovať proces overovania.

Príloha III, ktorá stanovuje kritériá uplatňované na overovanie projektov uvedených v prílohe II, je zmenená a doplnená tak, aby objasnila existujúce kritériá (napr. kumulatívne účinky alebo prepojenia s ostatnými právnymi predpismi EÚ) a zahrnula ďalšie (prevažne tie, ktoré súvisia s novými environmentálnymi aspektmi).

Príloha IV obsahuje položky, ktoré je potrebné zohľadniť v environmentálnej správe požadovanej podľa článku 5. Medzi hlavné zmeny patria požiadavky na doplňujúce informácie týkajúce sa posúdenia vhodných alternatív, opisu monitorovacích

opatrení a opisu aspektov súvisiacich s novými environmentálnymi problémami (napr. zmena klímy, biodiverzita, riziko katastrof, využívanie prírodných zdrojov).

Zmenená a doplnená smernica obsahuje prechodné ustanovenia, ktoré vychádzajú z judikatúry (napr. vec C-81/96). Posudzovanie vplyvov na životné prostredie by sa malo vzťahovať na projekty, v prípade ktorých bola predložená žiadosť o povolenie projektu pred lehotou na transpozíciu a v prípade ktorých nebolo posudzovanie vplyvov na životné prostredie k tomuto dátumu ukončené.

Vysvetľujúce dokumenty

Komisia sa domnieva, že na zlepšenie kvality informácií o transponovaní smernice sú z nasledujúcich dôvodov potrebné vysvetľujúce dokumenty.

Úplné a správne transponovanie smernice je nevyhnutné, aby sa zaručilo dosiahnutie jej cieľov (t. j. ochrana ľudského zdravia a životného prostredia a zabezpečenie rovnocenných podmienok). Posudzovanie vplyvov na životné prostredie je súčasťou procesu posúdenia a udelenia povolenia veľkému množstvu súkromných a verejných projektov v členských štátoch, a to buď ako samostatná, alebo ako integrovaná súčasť procesu posúdenia. Vykonávanie smernice je navyše často veľmi decentralizované, keďže regionálne a miestne orgány sú zodpovedné za jej uplatňovanie a v niektorých členských štátoch dokonca aj za jej transpozíciu. Kodifikácia smernice o EIA bude zrejme viesť k zmenám vo vnútroštátnych opatreniach týkajúcich sa postupného transponovania pôvodnej smernice a jej troch nasledujúcich zmien a doplnení. S cieľom zaviesť ustanovenia prepracovanej smernice, ktorými sa mení a dopĺňa kodifikovaná verzia, budú členské štáty zrejme musieť konať v rôznych politických oblastiach a zmeniť a doplniť množstvo legislatívnych aktov na vnútroštátnej, regionálnej a miestnej úrovni.

Uvedené faktory tak pravdepodobne povedú k zvýšeniu rizika nesprávneho transponovania a vykonávania smernice a skomplikujú úlohu Komisie v súvislosti s monitorovaním uplatňovania právnych predpisov EÚ. Zrozumiteľné informácie týkajúce sa prebratia prepracovanej smernice o EIA sú nevyhnutné na zabezpečenie súladu vnútroštátnych právnych predpisov s jej ustanoveniami.

Požiadavka na zabezpečenie vysvetľujúcich dokumentov môže viesť k ďalšej administratívnej záťaži pre tie členské štáty, ktoré v nijakom prípade nepracujú na tomto základe. Vysvetľujúce dokumenty sú však potrebné s cieľom umožniť účinné overovanie úplnosti a správnosti transpozície, čo je nevyhnutné z uvedených dôvodov. Na umožnenie účinného overovania však neexistujú menej zaťažujúce opatrenia. Vysvetľujúce dokumenty môžu okrem toho významne prispieť k zníženiu administratívnej záťaže pri monitorovaní súladu zo strany Komisie. Bez nich by na zistenie metód transpozície vo všetkých členských štátoch boli potrebné značné zdroje a početné kontakty s vnútroštátnymi orgánmi. Prípadná dodatočná administratívna záťaž súvisiaca so zabezpečením vysvetľujúcich dokumentov zodpovedá stanovenému cieľu, ktorým je zabezpečiť účinnú transpozíciu smernice a v plnej miere dosiahnuť jej ciele.

Vzhľadom na uvedené je vhodné požiadať členské štáty, aby k svojmu oznámeniu o transpozičných opatreniach priložili jeden alebo viacero dokumentov

vysvetľujúcich vzťah medzi ustanoveniami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov.

Právny základ

Keďže hlavným cieľom smernice je ochrana životného prostredia v súlade s článkom 191 ZFEÚ, návrh je založený na článku 192 ods. 1 ZFEÚ.

Zásady subsidiarity a proporcionality a výber nástroja

Zásada subsidiarity sa uplatňuje, pretože návrh nepatrí do výhradnej právomoci Európskej únie.

Ciele tohto návrhu nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov. Existujúce právne predpisy stanovujú minimálne požiadavky pre posudzovanie vplyvov projektov na životné prostredie v celej EÚ a ich účelom je dodržiavať medzinárodné dohovory (napr. Espoo, Aarhus, Dohovor o biologickej diverzite). Táto zásada sa nachádza aj v predmetnom návrhu, ktorý pokračuje v harmonizácii zásad posudzovania vplyvov na životné prostredie a rieši nezrovnalosti. Všetky členské štáty musia prijať opatrenia, ktoré budú v súlade s minimálnymi požiadavkami. Jednotlivé vnútroštátne opatrenia by mohli narušiť fungovanie vnútorného trhu, keďže rozdielne vnútroštátne právne predpisy môžu narušovať cezhraničné hospodárske aktivity.

Ciele návrhu sa môžu lepšie dosiahnuť pomocou opatrení EÚ. EÚ sa od prijatia smernice v roku 1985 rozšírila. Rovnako vzrástol aj rozsah a závažnosť environmentálnych aspektov, ktoré je potrebné vyriešiť, ako aj počet významných projektov infraštruktúry na úrovni EÚ, (napr. cezhraničné projekty v oblasti energetiky alebo dopravy). Z dôvodu cezhraničného charakteru environmentálnych problémov (napr. zmena klímy, riziko katastrof) a niektorých projektov je potrebné prijať na úrovni EÚ opatrenia, ktoré v porovnaní s jednotlivými vnútroštátnymi opatreniami prinesú pridanú hodnotu. Opatrenia EÚ sa budú zameriavať aj na riešenie problémov, ktoré sú dôležité pre EÚ ako celok, napríklad prispôsobenie sa zmene klímy a prevencia katastrof, pričom musia zohrávať významnú úlohu pri dosahovaní cieľov stratégie Európa 2020 pre trvalo udržateľný rast.

Návrh preto rešpektuje zásadu subsidiarity.

Zvolený právny nástroj je smernica, keďže cieľom návrhu je upraviť existujúcu smernicu. Návrh stanovuje všeobecné ciele a povinnosti, pričom členským štátom ponecháva dostatok flexibility, pokiaľ ide o výber opatrení na zabezpečenie súladu a ich podrobné vykonávanie. Tento návrh je preto v súlade so zásadou proporcionality.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá nijaký vplyv na rozpočet EÚ.

5. NEPOVINNÉ PRVKY

Tento návrh sa týka záležitostí relevantných pre Európsky hospodársky priestor a preto by sa naň mal vzťahovať.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých
verejných a súkromných projektov na životné prostredie**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹⁰,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov¹¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Smernica 2011/92/EÚ harmonizovala zásady posudzovania vplyvov projektov na životné prostredie zavedením minimálnych požiadaviek (podľa typu posudzovaného projektu, hlavných záväzkov navrhovateľa, obsahu posúdenia a účasti príslušných orgánov a verejnosti) a prispieva k vysokej úrovni ochrany životného prostredia a ľudského zdravia.
- (2) Priebežné hodnotenie šiesteho environmentálneho akčného programu¹² a najnovšia správa Komisie adresovaná Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o uplatňovaní a účinnosti smernice o EIA (smernica 85/337/EHS)¹³, ktorá predchádzala smernici 2011/92/EÚ, poukázali na potrebu zlepšenia zásad posudzovania vplyvov projektov na životné prostredie a prispôsobenia smernice politickému, právnomu a technickému kontextu, ktorý sa značne rozvinul.

¹⁰ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹¹ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹² KOM(2007) 225.

¹³ KOM(2009) 378.

- (3) Je nevyhnutné zmeniť a doplniť smernicu 2011/92/EÚ s cieľom zvýšiť kvalitu postupu posudzovania vplyvov na životné prostredie, zefektívniť rôzne opatrenia tohto postupu a zvýšiť súdržnosť a synergie s ostatnými právnymi predpismi a politikami Únie, ako aj stratégiami a politikami, ktoré vypracovali členské štáty v rámci svojich vnútroštátnych kompetencií.
- (4) Za posledné desaťročie nadobudli environmentálne aspekty, ako sú účinnosť využívania zdrojov, biodiverzita, zmena klímy a riziko katastrof, oveľa vyššiu dôležitosť pri tvorbe politík, a preto by mali v rámci procesu posudzovania a rozhodovania predstavovať kľúčové prvky, najmä pre projekty infraštruktúry.
- (5) Komisia sa vo svojom oznámení s názvom Plán pre Európu efektívne využívajúcu zdroje¹⁴ zaviazala zahrnúť do kontextu revízie smernice 2011/92/EÚ viac aspektov týkajúcich sa efektívneho využívania zdrojov.
- (6) Tematická stratégia na ochranu pôdy¹⁵ a plán pre Európu efektívne využívajúcu zdroje zdôrazňujú význam trvalo udržateľného využívania pôdy a potrebu riešiť neudržateľný priebežný nárast sídel (zaberanie pôdy). V záverečnom dokumente konferencie OSN o udržateľnom rozvoji, ktorá sa konala v meste Rio de Janeiro 20. – 22. júna 2012, sa uznáva hospodársky a sociálny význam dobrého manažmentu krajiny vrátane pôdy a potreba naliehavého prijatia opatrení zameraných na zastavenie degradácie pôdy. Pri verejných a súkromných projektoch by sa preto mal zvážiť a obmedziť ich vplyv na krajinu, najmä pokiaľ ide o zaberanie územia, ako aj ich vplyv na pôdu, a to v súvislosti s organickou hmotou, eróziou, zhutňovaním a nepriedušnosťou pôdy. Túto situáciu treba riešiť prostredníctvom primeraných plánov na hospodárenie s pôdou a politík na vnútroštátnej, regionálnej a miestnej úrovni.
- (7) V Dohovore OSN o biologickej diverzite (ďalej len „dohovor“), ktorého signatárom je Európska únia, sa vyžaduje posudzovanie významných nepriaznivých vplyvov projektov na biologickú diverzitu, a to v takej miere a rozsahu, ako je to možné, v súlade s definíciou v článku 2 dohovoru s cieľom predísť takýmto vplyvom alebo ich minimalizovať. Toto predchádzajúce posudzovanie vplyvov by malo prispieť k dodržaniu hlavného cieľa Únie prijatého v roku 2010¹⁶, ktorým je zastavenie straty biodiverzity a degradácie ekosystémových služieb do roku 2020, a ich obnova tam, kde je to možné.
- (8) Opatrenia prijaté na predchádzanie významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie, na ich zníženie a v prípade potreby aj na ich kompenzáciu by mali prispieť k zabráneniu zhoršenia kvality životného prostredia a čistej strate biodiverzity v súlade so záväzkami Únie v kontexte dohovoru a s cieľmi a opatreniami stratégie Únie v oblasti biodiverzity do roku 2020¹⁷.
- (9) Zmena klímy bude aj naďalej poškodzovať životné prostredie a ohrozovať rozvoj hospodárstva. Mala by sa preto podporovať environmentálna, sociálna a hospodárska odolnosť Únie s cieľom účinne riešiť problematiku zmeny klímy na celom území

¹⁴ KOM(2011) 571.

¹⁵ KOM(2006) 231.

¹⁶ Závery Európskej rady z marca 2010.

¹⁷ KOM(2011) 244.

Únie. Prispôsobenie sa zmene klímy a reakcie zamerané na zmiernenie jej vplyvu je potrebné riešiť v mnohých oblastiach právnych predpisov Únie.

- (10) Na základe oznámenia Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o prístupe Spoločenstva k prevencii prírodných a človekom spôsobených katastrof¹⁸ vyzvala Rada EÚ vo svojich záveroch z 30. novembra 2009 Komisiu, aby zabezpečila, že v rámci preskúmania vykonávania a ďalšieho rozvoja iniciatív EÚ sa zohľadní prevencia rizika katastrof a výhrady týkajúce sa riadenia, ako aj Akčný rámec OSN z Hjóga (2005 – 2015), ktorý poukazuje na potrebu zavedenia postupov na posudzovanie vplyvu rizika katastrof v prípade veľkých projektov infraštruktúry.
- (11) Ochrana a podpora kultúrneho dedičstva a krajiny, neoddeliteľná súčasť kultúrnej rozmanitosti, ktorú je Únia povinná rešpektovať a podporovať v súlade s článkom 167 ods. 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, môže účelne vychádzať z definícií a zásad vypracovaných v príslušných dohovorech Rady Európy, najmä v Dohovore o ochrane architektonického dedičstva Európy, v Európskom dohovore o krajine a v Rámcovom dohovore o hodnote kultúrneho dedičstva pre spoločnosť.
- (12) Pri uplatňovaní smernice 2011/92/EÚ je najmä pre malé a stredné podniky potrebné zabezpečiť konkurencieschopné obchodné prostredie v záujme vytvárania inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu v súlade s cieľmi stanovenými v oznámení Komisie s názvom Európa 2020 – Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu¹⁹.
- (13) Skúsenosti ukázali, že v prípadoch civilnej ochrany môže mať dodržiavanie ustanovení smernice 2011/92/EÚ nepriaznivý vplyv, a preto by sa malo vypracovať ustanovenie, ktoré by členským štátom umožnilo neuplatňovať túto smernicu v odôvodnených prípadoch.
- (14) Mali by sa špecifikovať informácie, ktoré je navrhovateľ povinný predložiť s cieľom umožniť príslušnému orgánu stanoviť, či by projekty uvedené v prílohe II smernice 2011/92/EÚ mali podliehať posudzovaniu vplyvov na životné prostredie (postup overovania).
- (15) Výberové kritériá stanovené v prílohe III smernice 2011/92/EÚ, ktoré členské štáty zohľadňujú pri určovaní projektov, ktoré by mali podliehať posudzovaniu na základe ich značného vplyvu na životné prostredie, by sa mali prijať a objasniť tak, aby sa zabezpečilo, že posudzovanie vplyvov na životné prostredie bude potrebné len pre projekty, ktoré zrejme budú mať takýto vplyv, napríklad projekty využívajúce cenné zdroje alebo s vplyvom na cenné zdroje, projekty navrhnuté pre environmentálne citlivé miesta alebo projekty s potenciálne nebezpečným alebo nezvratným vplyvom.
- (16) Pri určovaní pravdepodobnosti významného vplyvu na životné prostredie by príslušné orgány mali stanoviť najrelevantnejšie kritériá, ktoré by sa mali zvážiť, a použiť doplňujúce informácie, ktoré môžu byť dostupné na základe iných posúdení vyžadovaných v rámci právnych predpisov Únie v záujme efektívneho uplatňovania postupu overovania. V tejto súvislosti je vhodné špecifikovať obsah rozhodnutia

¹⁸ KOM(2009) 82.

¹⁹ KOM(2010) 2020.

o overovaní, najmä v prípade, keď sa nevyžaduje posúdenie vplyvov na životné prostredie.

- (17) Príslušné orgány by mali mať povinnosť vymedziť rozsah a úroveň detailov týkajúcich sa environmentálnych informácií predkladaných vo forme environmentálnej správy (určenie rozsahu). Na zlepšenie kvality posudzovania a zefektívnenie rozhodovacieho procesu je dôležité špecifikovať na úrovni Únie kategórie informácií, z ktorých by príslušné orgány mali pri tomto určovaní vychádzať.
- (18) Environmentálna správa o projekte, ktorú musí navrhovateľ predložiť, by mala obsahovať posúdenie prijateľných alternatív pre navrhovaný projekt vrátane pravdepodobného vývoja existujúceho stavu životného prostredia bez realizácie projektu (základný scenár) v záujme zlepšenia kvality procesu posudzovania a s cieľom umožniť začlenenie environmentálnych aspektov do návrhu projektu v počiatočnej fáze.
- (19) Mali by sa prijať opatrenia, ktoré zabezpečia, aby boli údaje a informácie uvedené v environmentálnych správach v súlade s prílohou IV smernice 2011/92/EÚ úplné a dostatočne kvalitné. Pokiaľ ide o predchádzanie zdvojeniu posudzovania, členské štáty by mali zohľadniť fakt, že posudzovanie vplyvov na životné prostredie sa môže vykonávať na rôznych úrovniach alebo pomocou rôznych nástrojov.
- (20) Príslušný orgán by mal byť v záujme zabezpečenia transparentnosti a zodpovednosti povinný odôvodniť svoje rozhodnutie udeliť povolenie na projekt a uviesť, že zohľadnil výsledky konzultácií a získané relevantné informácie.
- (21) Mali by sa stanoviť spoločné minimálne požiadavky na monitorovanie významných nepriaznivých vplyvov výstavby a realizácie projektov s cieľom zabezpečiť vo všetkých členských štátoch jednotný postup, ako aj to, aby po zavedení zmierňujúcich a kompenzačných opatrení nebol žiaden z týchto vplyvov väčší, ako sa pôvodne predpokladalo. Takéto monitorovanie by nemalo byť zdvojené alebo nad rámec monitorovania potrebného podľa ostatných právnych predpisov Únie.
- (22) Mali by sa stanoviť časové rámce pre rôzne kroky v rámci posudzovania vplyvu projektov na životné prostredie s cieľom podnietiť účinnejšie rozhodovanie a zvýšiť právnu istotu, ako aj zohľadniť charakter, zložitosť, umiestnenie a veľkosť navrhovaného projektu. Takéto časové rámce by za nijakých okolností nemali ohrozovať súlad s náročnými normami ochrany životného prostredia, najmä s tými, ktoré vyplývajú z ostatných environmentálnych právnych predpisov Únie, a ani efektívnu účasť občanov a prístup k spravodlivosti.
- (23) S cieľom predísť zdvojeniu posudzovania, znížiť zložitosť administratívy a zvýšiť hospodársku účinnosť v prípade, že povinnosť vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie vyplýva z tejto smernice a zároveň aj z ostatných právnych predpisov Únie, napríklad smernice 2001/42/ES o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie²⁰, smernice 2009/147/ES o ochrane voľne žijúceho vtáctva²¹, smernice 2000/60/ES, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre

²⁰ Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30.

²¹ Ú. v. ES L 20, 26.01.2010, s. 7.

opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva²², smernice 2010/75/EÚ o priemyselných emisiách²³ a smernice Rady 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľnej žijúcich živočíchov a rastlín²⁴, by členské štáty mali zabezpečiť koordinovaný alebo spoločný postup, ktorý by bol v súlade s požiadavkami príslušných právnych predpisov Únie.

- (24) Nové ustanovenia by sa mali vzťahovať aj na projekty, v prípade ktorých bola predložená žiadosť o povolenie pred lehotou na transpozíciu, no v prípade ktorých nebolo posudzovanie vplyvov na životné prostredie k tomuto dátumu ukončené.
- (25) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom sa členské štáty v odôvodnených prípadoch zaviazali doplniť oznámenie ich transpozičných opatrení o jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. Pokiaľ ide o túto smernicu, zákonodarca považuje postúpenie takýchto dokumentov za opodstatnené.
- (26) V záujme úpravy výberových kritérií a informácií, ktoré treba uviesť v environmentálnej správe o najnovšom vývoji technológie a súvisiacich postupov, by sa právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie mala delegovať na Komisiu so zreteľom na prílohy II.A, III a IV smernice 2011/92/EÚ. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila náležité konzultácie, a to aj na úrovni expertov v danej problematike.
- (27) Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť simultánny, včasný a vhodný postúpenie príslušných dokumentov do Európskeho parlamentu a Rady.
- (28) Ciele tejto smernice, a to zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a ľudského zdravia prostredníctvom stanovenia minimálnych požiadaviek na posudzovanie vplyvov projektov na životné prostredie, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov. Preto ich z dôvodu rozsahu, závažnosti a cezhraničnej povahy environmentálnych aspektov, ktoré treba vyriešiť, možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (29) Smernica 2011/92/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2011/92/EÚ sa mení a dopĺňa takto:

- (1) Článok 1 sa mení a dopĺňa takto:

²² Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1.

²³ Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17.

²⁴ Ú. v. ES L 206, 22.7.1992, s. 7.

(a) v odseku 2 písmene a) sa prvá zarážka nahrádza takto:

„– realizácia stavebných alebo demolačných prác, prípadne iných zariadení alebo plánov,“

(b) do odseku 2 sa vkladá táto definícia:

„g) „posudzovanie vplyvov na životné prostredie“ znamená proces prípravy environmentálnej správy, vykonávanie konzultácií (vrátane príslušnej verejnosti a environmentálnych orgánov), posúdenie príslušným orgánom, zohľadnenie environmentálnej správy a výsledkov konzultácií v povoloňovacom konaní, ako aj ustanovení o informáciách týkajúcich sa rozhodovania v súlade s článkami 5 až 10.“

(c) odseky 3 a 4 sa nahrádzajú takto:

"3. Členské štáty sa môžu, ak to ustanovujú vnútroštátne právne predpisy, rozhodnúť pri každom jednotlivom prípade neuplatňovať túto smernicu na projekty slúžiace výlučne na účely národnej alebo civilnej ochrany, ak sa domnievajú, že takéto uplatňovanie by malo nepriaznivé účinky na tieto účely.

4. Táto smernica sa nevzťahuje na projekty, ktorých podrobnosti sú upravené osobitným vnútroštátnym právnym predpisom, pokiaľ sa ciele tejto smernice vrátane poskytovania informácií dosiahli prostredníctvom legislatívneho procesu. Členské štáty každé dva roky od dátumu uvedeného v článku 2 ods. 1 smernice XXX [OPOCE uveďte číslo tejto smernice] informujú Komisiu o uplatňovaní tohto ustanovenia.“

(2) V článku 2 sa odsek 3 nahrádza takto:

"3. „3. Projekty, pre ktoré vzniká záväzok uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie súčasne z tejto smernice a iných právnych predpisov Únie, podliehajú koordinácii alebo spoločným postupom, ktoré spĺňajú požiadavky príslušných právnych predpisov Únie.

Príslušný orgán v rámci koordinovaného postupu koordinuje rôzne individuálne posúdenia vyžadované príslušnými právnymi predpismi Únie, a ktoré vydali rôzne orgány bez toho, aby to malo vplyv na ustanovenia, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami uvedenými v iných relevantných právnych predpisoch Únie.

Príslušný orgán v rámci spoločného postupu vydá jedno posúdenie vplyvu na životné prostredie, ktoré bude zahŕňať posúdenia jedného alebo viacerých orgánov, bez toho, aby to malo vplyv na ustanovenia v iných relevantných právnych predpisoch Únie, ktoré sú s týmto v rozpore.

Členské štáty vymenujú jeden orgán, ktorý bude zodpovedný za uľahčovanie postupu udeľovania povolenia pre každý projekt.“

(3) Článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

Posudzovanie vplyvov na životné prostredie identifikuje, opíše a posúdi náležitým spôsobom, pri každom prípade jednotlivo a v súlade s článkami 4 až 11, priame a nepriame významné vplyvy projektu na tieto faktory:

- a) obyvateľstvo, ľudské zdravie a biodiverzitu s osobitným dôrazom na biotopy a druhy chránené podľa smernice Rady 92/43/EHS(*) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES(**);
- b) územie, pôdu, vodu, vzduch a zmenu klímy;
- c) hmotný majetok, kultúrne dedičstvo a krajinu;
- d) súčinnosť medzi faktormi uvedenými v písmenách a), b) a c);
- e) expozíciu, zraniteľnosť a odolnosť faktorov uvedených v bodoch a), b) a c) a prírodné a človekom spôsobené riziká katastrof.“

(*) Ú. v. ES L 206, 22.7.1992, s. 7.

(**) Ú. v. EÚ, L 20, 26.1.2010, s. 7.“

(4) Článok 4 sa mení a dopĺňa takto:

(a) odseky 3 a 4 sa nahrádzajú takto:

"3. „3. Pre projekty uvedené v prílohe II predloží navrhovateľ informácie o vlastnostiach projektu, jeho potenciálnych vplyvoch na životné prostredie a plánovaných opatreniach s cieľom predísť významnému vplyvu a znížiť ho. Podrobný zoznam informácií, ktoré sa majú predložiť, je špecifikovaný v prílohe II.A.“

4. Ak sa vykonáva skúmanie každého jednotlivého prípadu alebo ak sú stanovené prahy alebo kritériá na účely odseku 2, príslušný orgán zohľadní výberové kritériá súvisiace s vlastnosťami a umiestnením projektu a jeho potenciálne vplyvy na životné prostredie. Podrobný zoznam výberových kritérií, ktoré sa majú uplatňovať, je špecifikovaný v prílohe III.“

(b) Dopĺňajú sa tieto odseky 5 a 6:

"5. Príslušný orgán prijme svoje rozhodnutie podľa odseku 2 na základe informácií, ktoré mu poskytol navrhovateľ, a v prípade potreby so zreteľom na výsledky štúdií, predbežných overovaní alebo posudzovaní vplyvov na životné prostredie vyplývajúcich z iných právnych predpisov Únie. Rozhodnutie podľa odseku 2 musí:

- a) uviesť, akým spôsobom sa zohľadnili kritériá v prílohe III;
- b) obsahovať dôvody na vyžiadanie alebo nevyžiadanie posúdenia vplyvov na životné prostredie podľa článkov 5 až 10;
- c) obsahovať opis plánovaného opatrenia, ktorého cieľom je zabrániť akýmkoľvek významným vplyvom na životné prostredie, predchádzať im

a znížiť ich, ak sa rozhodne, že nie je potrebné vykonať nijaké posudzovanie vplyvu na životné prostredie podľa článkov 5 až 10;

d) byť verejne prístupné.

6. Príslušný orgán prijme svoje rozhodnutie podľa odseku 2 do troch mesiacov od žiadosti o povolenie a za predpokladu, že navrhovateľ predložil všetky potrebné informácie. V závislosti od charakteru, zložitosti, umiestnenia a veľkosti navrhovaného projektu môže príslušný orgán túto lehotu predĺžiť o ďalšie tri mesiace. V takomto prípade príslušný orgán informuje navrhovateľa o dôvodoch oprávňujúcich ho na toto predĺženie a o dátume jeho očakávaného ukončenia.

Ak projekt podlieha posúdeniu vplyvov na životné prostredie v súlade s článkami 5 až 10, toto rozhodnutie musí podľa odseku 2 tohto článku obsahovať informácie uvedené v článku 5 ods. 2.“

(5) V článku 5 sa odseky 1, 2 a 3 nahrádzajú takto:

"1. „1. Ak sa posudzovanie vplyvov na životné prostredie musí vykonávať v súlade s článkami 5 až 10, navrhovateľ musí vypracovať environmentálnu správu. Environmentálna správa vychádza z ustanovení podľa odseku 2 tohto článku a obsahuje informácie, ktoré možno odôvodnene vyžadovať s cieľom prijímať informované rozhodnutia o environmentálnych vplyvoch navrhovaného projektu so zreteľom na súčasné znalosti a metódy posudzovania a vzhľadom na charakteristiky, technickú kapacitu a umiestnenie projektu, charakteristiky potenciálneho vplyvu, alternatívy k navrhovanému projektu a rozsah, do akého možno určité prvky (vrátane vyhodnotenia alternatív) primeranejšie posúdiť na rôznych úrovniach vrátane úrovne plánovania alebo na základe iných požiadaviek týkajúcich sa posudzovania. Podrobný zoznam informácií, ktoré sa majú v environmentálnej správe predložiť, je špecifikovaný v prílohe IV.

2. Príslušný orgán po konzultáciách s orgánmi uvedenými v článku 6 ods. 1 a navrhovateľ stanoví rozsah a úroveň podrobnosti informácií, ktoré má navrhovateľ uviesť v environmentálnej správe v súlade s odsekom 1 tohto článku. Stanoví najmä:

- a) rozhodnutia a stanoviská, ktoré sa majú získať;
- b) pravdepodobne dotknuté orgány a verejnosť;
- c) jednotlivé etapy postupu a ich trvanie;
- d) prijateľné alternatívy pre navrhovaný projekt a ich osobitné charakteristiky;
- e) environmentálne prvky uvedené v článku 3, ktoré budú pravdepodobne významne ovplyvnené;
- f) informácie, ktoré sa majú predložiť podľa osobitných charakteristík konkrétneho projektu alebo typu projektu;

g) informácie a znalosti dostupné a získané na iných úrovniach rozhodovania alebo prostredníctvom iných právnych predpisov Únie, ako aj metódy posudzovania, ktoré sa majú uplatniť.

Príslušný orgán môže takisto požiadať o pomoc autorizovaných a technicky spôsobilých odborníkov uvedených v odseku 3 tohto článku. Nasledujúce žiadosti o ďalšie informácie adresované navrhovateľovi možno predložiť, len ak je to zdôvodnené novými okolnosťami a ak to príslušný orgán riadne vysvetlí.

3. Na zaručenie úplnosti a dostatočnej kvality environmentálnych správ uvedených v článku 5 ods. 1:

a) navrhovateľ zabezpečí, aby environmentálnu správu vypracovali autorizovaní a technicky spôsobilí odborníci alebo

b) príslušný orgán zabezpečí, aby environmentálne správy overili autorizovaní a technicky spôsobilí experti a/alebo výbory národných expertov.

Ak autorizovaní a technicky spôsobilí odborníci pomohli príslušnému orgánu vypracovať rozhodnutie uvedené v článku 5 ods. 2, navrhovateľ nesmie využiť tých istých odborníkov na prípravu environmentálnej správy.

Podrobné ustanovenia týkajúce sa využívania a výberu autorizovaných a technicky spôsobilých odborníkov (napríklad potrebná kvalifikácia, poverenie hodnotením, udelenie licencie a vylúčenie) vymedzia členské štáty.“

(6) Článok 6 sa mení a dopĺňa takto:

(a) odsek 6 sa nahrádza takto:

"6. „6. Poskytnú sa primerané časové rámce pre rozličné fázy poskytujúce dostatočný čas:

a) na informovanie orgánov uvedených v článku 6 ods. 1 a verejnosti a

b) pre orgány uvedené v článku 6 ods. 1 a dotknutú verejnosť na prípravu a efektívnu účasť na environmentálnom rozhodovaní, ktoré podlieha ustanoveniam tohto článku.“

(b) dopĺňa sa tento odsek 7:

"7. „7. Časové rámce na konzultácie dotknutej verejnosti o environmentálnej správe uvedenej v článku 5 ods. 1 nesmie byť kratšia ako 30 dní alebo dlhšia ako 60 dní. Vo výnimočných prípadoch, ak si to vyžaduje charakter, zložitosť, umiestnenie alebo veľkosť navrhovaného projektu, môže príslušný orgán túto lehotu predĺžiť o ďalších 30 dní. V takomto prípade príslušný orgán informuje navrhovateľa o dôvodoch oprávňujúcich toto predĺženie.“

(7) V článku 7 sa odsek 5 nahrádza takto:

"5. „5. Podrobné úpravy na vykonávanie odsekov 1 až 4 tohto článku vrátane stanovenia časového rámca na konzultácie môžu určiť dotknuté členské štáty na

základe úprav a časových rámcov uvedených v článku 6 ods. 5 a 6, ktoré musia umožniť dotknutej verejnosti na území daného členského štátu efektívnu účasť na procesoch environmentálneho rozhodovania o projektoch uvedených v článku 2 ods. 2.“

(8) Článok 8 sa nahrádza takto:

„Článok 8

1. Výsledky konzultácií a informácie získané v súlade s článkami 5, 6 a 7 sa vezmú do úvahy v povoľovacom konaní. . Na tento účel musí rozhodnutie o udelení povolenia obsahovať tieto informácie:

- a) environmentálne posúdenie zo strany príslušného orgánu uvedené v článku 3 a environmentálne podmienky, ktoré sú súčasťou rozhodnutia, vrátane opisu hlavných opatrení zameraných na predchádzanie významným nepriaznivým vplyvom, na ich zníženie a ak je to možné, na ich kompenzáciu;
- b) hlavné dôvody výberu prijatého projektu v porovnaní s ostatnými zohľadnenými alternatívami vrátane pravdepodobného vývoja existujúceho stavu životného prostredia bez realizácie projektu (základný scenár);
- c) súhrn pripomienok prijatých podľa článkov 6 a 7;
- d) vyhlásenie predstavujúce súhrn toho, ako boli environmentálne aspekty zahrnuté do povolenia a akým spôsobom sa začlenili alebo inak spracovali výsledky konzultácií a informácie získané podľa článkov 5, 6 a 7.

V prípade projektov, ktoré môžu mať významné nepriaznivé cezhraničné účinky, poskytne príslušný orgán informácie o tom, že nezohľadnil pripomienky od dotknutého členského štátu počas konzultácií vykonaných podľa článku 7.

2. Ak z konzultácií a informácií získaných podľa článkov 5, 6 a 7 vyplynie, že projekt bude mať významné negatívne vplyvy na životné prostredie, príslušný orgán čo najskôr a v úzkej spolupráci s orgánmi uvedenými v článku 6 ods. 1 a s navrhovateľom zvažia, či by sa environmentálna správa uvedená v článku 5 ods. 1 mala prepracovať a či by sa mal projekt upraviť s cieľom predísť týmto nepriaznivým vplyvom alebo ich znížiť a či sú potrebné ďalšie zmierňovacie alebo kompenzačné opatrenia.

Ak sa príslušný orgán rozhodne udeliť povolenie, zabezpečí, aby zahŕňalo opatrenia na monitorovanie významných nepriaznivých vplyvov na životné prostredie s cieľom posúdiť vykonávanie a očakávanú účinnosť zmierňovacích a kompenzačných opatrení, a určiť nepredvídateľné negatívne vplyvy.

Typ parametrov, ktoré sa majú monitorovať, a dĺžka monitorovania musia byť primerané charakteru, umiestneniu a veľkosti navrhovaného projektu a významu jeho vplyvov na životné prostredie.

Ak je to potrebné, môžu sa uplatniť existujúce monitorovacie ustanovenia vyplývajúce z iných právnych predpisov Únie.

3. Ak sa príslušnému orgánu poskytnú všetky potrebné informácie získané podľa článkov 5, 6 a 7, v relevantnom prípade aj vrátane osobitných posúdení potrebných podľa ostatných právnych predpisov Únie, a pritom došlo k ukončeniu konzultácií uvedených v článkoch 6 a 7, príslušný orgán do troch mesiacov uzavrie svoje posúdenie vplyvov projektu na životné prostredie.

V závislosti od charakteru, zložitosti, umiestnenia a veľkosti navrhovaného projektu môže príslušný orgán túto lehotu predĺžiť o ďalšie tri mesiace. V takomto prípade príslušný orgán informuje navrhovateľa o dôvodoch oprávňujúcich toto predĺženie a o dátume očakávaného rozhodnutia.

4. Príslušný orgán pred prijatím rozhodnutia o udelení alebo zamietnutí povolenia overí, či sú informácie v environmentálnej správe podľa článku 5 ods. 1 aktualizované, a to najmä pokiaľ ide o informácie týkajúce sa opatrení zameraných na predchádzanie významným nepriaznivým vplyvom, na ich zníženie a tam, kde je to možné, na ich kompenzáciu.“

(9) Článok 9 sa mení a dopĺňa takto:

(a) odsek 1 sa nahrádza takto:

"1. „1. Ak sa rozhodlo o udelení alebo zamietnutí povolenia, príslušný orgán alebo orgány o tom informujú verejnosť a orgány uvedené v článku 6 ods. 1 v súlade s vhodnými postupmi a sprístupnia verejnosti tieto informácie:

a) obsah rozhodnutia a akékoľvek súvisiace podmienky;

b) po preskúmaní environmentálnej správy a záujmov a stanovísk, ktoré uviedla dotknutá verejnosť, hlavné dôvody a zretele, na ktorých sa rozhodnutie zakladá, vrátane informácií o procese účasti verejnosti;

c) opis hlavných opatrení na predchádzanie významným nepriaznivým účinkom, na ich zníženie a ak je to možné, na ich kompenzáciu;

d) ak je to potrebné, opis monitorovania opatrení uvedených v článku 8 ods. 2.“

(b) dopĺňa sa tento odsek 3:

"3. „3. Členské štáty môžu rozhodnúť aj o sprístupnení informácií uvedených v odseku 1 verejnosti, keď príslušný orgán ukončí svoje posudzovanie vplyvov projektu na životné prostredie.“

(10) V článku 12 sa odsek 2 nahrádza takto:

"2. Členské štáty informujú Komisiu každých šesť rokov od dátumu uvedeného v článku 2 ods. 1 smernice XXX [OPOCE uviesť číslo tejto smernice] najmä o:

a) počte projektov uvedených v prílohách I a II, ktoré podliehajú posudzovaniu v súlade s článkami 5 až 10;

b) rozpise posudzovania podľa kategórií projektu stanovených v prílohách I a II;

- c) rozpise uskutočneného posudzovania, a to podľa typu navrhovateľa;
- d) počte projektov uvedených v prílohe II, ktoré podliehajú určeniu v súlade s článkom 4 ods. 2;
- e) priemernej dĺžke procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie;
- f) priemerných nákladoch na posudzovanie vplyvov na životné prostredie.“

(11) Vkladajú sa tieto články 12a a 12b:

„Článok 12a

Komisia je v súlade s článkom 12b oprávnená prijímať delegované akty, ktoré sa týkajú výberových kritérií uvedených v prílohe III a informácií uvedených v prílohách II.A a IV s cieľom prispôbiť ich vedeckému a technologickému pokroku.

Článok 12b

1. Právomoc prijímať delegované akty sa na Komisiu prenáša za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Delegovanie právomoci uvedené v článku 12a sa Komisii udeľuje na neurčité obdobie od [OPOCE uveďte dátum nadobudnutia účinnosti tejto smernice].
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 12a môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa delegovanie právomoci špecifikovanej v uvedenom rozhodnutí ukončí. Rozhodnutie nadobudne účinnosť dňom nasledujúcim po uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo dňom, ktorý je v ňom uvedený. Nemá vplyv na platnosť žiadneho delegovaného aktu, ktorý už nadobudol účinnosť.
4. Komisia hneď po prijatí delegovaného aktu túto skutočnosť oznámi súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegované akty prijaté podľa článku 12a nadobudnú účinnosť len vtedy, ak v lehote dvoch mesiacov od oznámenia tohto aktu Európskemu parlamentu a Rade voči nemu Európsky parlament alebo Rada nevznesú žiadne námietky alebo ak pred uplynutím tejto lehoty Európsky parlament aj Rada informovali Komisiu, že nevznesú námietky. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa uvedená lehota predĺži o dva mesiace.“

(12) Prílohy smernice 2011/92/EÚ sa menia a dopĺňajú tak, ako je uvedené v prílohe tejto smernice.

Článok 2

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do [DÁTUM]. Znenie týchto ustanovení a dokument vysvetľujúci vzťah medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie základných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Projekty, v prípade ktorých bola žiadosť o povolenie predložená pred dátumom uvedeným v prvom pododseku článku 2 ods. 1 a v prípade ktorých sa posudzovanie vplyvov na životné prostredie nedokončilo do tohto dátumu, podliehajú povinnostiam uvedeným v článkoch 3 až 11 smernice 2011/92/EÚ, zmenených a doplnených touto smernicou.

Článok 4

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 5

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*

PRÍLOHA

- (1) Vkladá sa táto príloha II.A:

„PRÍLOHA II.A – INFORMÁCIA UVEDENÁ V ČLÁNKU 4 ODS. 3

1. Opis projektu, ktorý zahŕňa predovšetkým:

a) opis fyzikálnych vlastností celého projektu a ak je to relevantné vrátane opisu jeho podložia počas stavebných a prevádzkových fáz;

b) opis umiestnenia projektu s osobitným dôrazom na citlivosť životného prostredia v zemepisnej oblasti, ktorá sa vyznačuje pravdepodobnosťou zasiahnutia.

2. Opis aspektov životného prostredia, ktoré sa vyznačuje pravdepodobnosťou významného zasiahnutia v dôsledku navrhovaného projektu.

3. Opis pravdepodobných významných vplyvov navrhovaného projektu na životné prostredie v dôsledku:

a) očakávaných odpadov a emisií a z produkcie odpadu;

b) využívania prírodných zdrojov, najmä pôdy, krajiny, vody a biodiverzity vrátane hydromorfologických zmien.

4. Opis opatrení, o ktorých sa uvažuje na zabránenie akýmkoľvek významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie, na ich predchádzanie a zníženie.“

- (2) Prílohy III a IV sa nahrádzajú takto:

„PRÍLOHA III – VÝBEROVÉ KRITÉRIÁ UVEDENÉ V ČLÁNKU 4 ODS. 4

1. VLASTNOSTI PROJEKTOV

Projekty sa musia posudzovať s osobitným zreteľom na:

a) veľkosť projektu vrátane jeho podložia, ak je to relevantné;

b) prepojenie s inými projektmi a činnosťami;

c) využívanie prírodných zdrojov, najmä pôdy, krajiny, vody a biodiverzity vrátane hydromorfologických zmien;

d) produkciu odpadu;

e) znečistenie a rušivé vplyvy;

f) prírodné a človekom spôsobené riziká katastrof a riziká havárií s osobitným dôrazom na hydromorfologické zmeny, látky alebo technológie či použité živé organizmy, na špecifické podmienky povrchu a podložia alebo alternatívne využívanie a so zreteľom na pravdepodobnosť havárií alebo katastrof a zraniteľnosť projektu voči týmto rizikám;

g) vplyv projektu na zmenu klímy (so zreteľom na emisie skleníkových plynov vrátane emisií pochádzajúcich z využívania pôdy, zo zmeny využívania pôdy a z lesného hospodárstva), prínos projektu k zlepšeniu odolnosti a vplyv zmeny klímy na projekt (napr. ak má projekt súvislosť s meniacou sa klímou);

h) vplyv projektu na životné prostredie, najmä na krajinu (priebežný nárast osídlených oblastí – zaberanie pôdy), pôdu (organické zložky, erózia, zhutňovanie, nepriedušnosť), vodu (kvantita a kvalita), vzduch a biodiverzitu (kvalita a kvantita populácií a degradácia a fragmentácia ekosystému);

i) riziká pre ľudské zdravie (napr. z dôvodu znečistenia vody alebo ovzdušia);

j) vplyv projektu na kultúrne dedičstvo a krajinu.

2. UMIESTNENIE PROJEKTOV

Musí sa zväžiť citlivosť životného prostredia v zemepisnej oblasti, ktorá sa vyznačuje pravdepodobnosťou zásahu, konkrétne so zreteľom na:

a) súčasné a plánované využívanie pôdy vrátane zaberania a fragmentácie pôdy;

b) relatívny dostatok, dostupnosť, kvalitu a regeneratívnu schopnosť prírodných zdrojov (vrátane pôdy, krajiny, vody a biodiverzity) v danej oblasti;

c) absorpčnú schopnosť prírodného prostredia najmä so zreteľom na tieto oblasti:

i) močariská, oblasti pri riekach, ústia riek;

ii) pobrežné oblasti;

iii) horské a lesné oblasti;

iv) prírodné rezervácie a parky, trvalé pastviny, poľnohospodárske oblasti s vysokou prírodnou hodnotou;

v) oblasti vyčlenené alebo chránené právnymi predpismi členských štátov; oblasti sústavy Natura 2000 určené členskými štátmi podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/EHS a smernice Rady 92/43/EHS; oblasti chránené podľa medzinárodných dohovorov;

vi) oblasti, v ktorých už boli porušené environmentálne kvalitatívne normy stanovené právnymi predpismi Únie a relevantné pre daný projekt alebo ktoré pravdepodobne budú porušené;

vii) husto osídlené oblasti;

viii) krajiny a miesta s historickým, kultúrnym alebo archeologickým významom.

3. CHARAKTERISTIKA POTENCIÁLNEHO VPLYVU

Prípadné významné vplyvy projektov sa musia zväžiť vo vzťahu ku kritériám uvedeným v odsekoch 1 a 2, najmä so zreteľom na:

- a) mieru a rozsah vplyvu v priestore (geografická oblasť a veľkosť populácie, ktorá bude pravdepodobne dotknutá);
- b) povahu vplyvu;
- c) cezhraničnú podobu vplyvu;
- d) intenzitu a komplexnosť vplyvu;
- e) pravdepodobnosť vplyvu;
- f) trvanie, frekvenciu a reverzibilitu vplyvu;
- g) rýchlosť počiatočného vplyvu;
- h) kumuláciu vplyvu s dosahom na iné projekty (najmä existujúce a/alebo schválené) toho istého alebo iného navrhovateľa;
- i) aspekty životného prostredia, ktoré budú pravdepodobne výrazne ovplyvnené;
- k) informácie a zistenia o vplyve na životné prostredie získané z posúdení požadovaných na základe iných právnych predpisov EÚ;
- l) možnosť účinného zníženia vplyvov.

PRÍLOHA IV – INFORMÁCIE UVEDENÉ V ČLÁNKU 5 ODS. 1

1. Opis projektu, ktorý zahŕňa najmä:

- a) opis fyzikálnych vlastností celého projektu vrátane jeho podložia, ak je to relevantné, a jeho požiadaviek na využitie vody a pôdy počas stavebných a prevádzkových fáz;
- b) opis hlavných charakteristík výrobných procesov, napríklad druhu a množstva materiálov, energie a prírodných zdrojov (vrátane vody, krajiny, pôdy a biodiverzity);
- c) odhad podľa množstva typu očakávaných odpadov a emisií (znečistenie vody, ovzdušia a pôdy, hluk, vibrácie, svetlo, teplo, radiácia atď.), ktoré vyplývajú z realizácie navrhovaného projektu.

2. Opis technických, lokačných alebo iných aspektov (napr. so zreteľom na návrh projektu, technickú kapacitu, veľkosť a rozsah) posudzovaných alternatív vrátane stanovenia vplyvu s najmenším dosahom na životné prostredie a uvedenia hlavných dôvodov výberu so zreteľom na environmentálne vplyvy.

3. Opis relevantných aspektov súčasného stavu životného prostredia a jeho pravdepodobného vývoja bez realizácie daného projektu (základný scenár). Tento opis by mal zahŕňať súčasné environmentálne problémy relevantné pre tento projekt, predovšetkým vrátane tých, ktoré sa týkajú oblastí s osobitným významom pre životné prostredie a využívania prírodných zdrojov.

4. Opis aspektov životného prostredia, ktoré sa vyznačuje pravdepodobnosťou významného zasiahnutia navrhovaným projektom, predovšetkým vrátane populácie, ľudského zdravia, fauny, flóry, biodiverzity a jej ekosystémových služieb, krajiny (jej zaberania), pôdy (organické zložky, erózia, zhutňovanie, nepriedušnosť), vody (množstva a kvality), ovzdušia, klimatických faktorov, zmeny klímy (emisie skleníkových plynov vrátane tých, ktoré pochádzajú z využívania pôdy, zmena využívania pôdy a lesné hospodárstvo, potenciál zmiernenia, vplyv relevantný pre prispôsobenie, ak projekt zohľadňuje riziká spojené so zmenou klímy), materiálov, kultúrneho dedičstva vrátane architektonických a archeologických pamiatok, krajiny. Takýto opis by mal zahŕňať vzájomný vzťah medzi uvedenými faktormi, ako aj expozíciu, zraniteľnosť a odolnosť uvedených faktorov voči prírodným a človekom spôsobeným rizikám katastrof.

5. Opis pravdepodobne významných vplyvov navrhovaného projektu na životné prostredie, ktoré vyplývajú okrem iného z:

a) existencie projektu;

b) využívania prírodných zdrojov, najmä krajiny, pôdy, vody, biodiverzity a jej ekosystémových služieb, pokiaľ možno so zreteľom na dostupnosť týchto zdrojov aj vzhľadom na meniace sa klimatické podmienky;

c) emisií znečisťujúcich látok, hluku, vibrácií, svetla, tepla a žiarenia, súvisiacich rušivých vplyvov a likvidácie odpadu;

d) rizík pre ľudské zdravie, kultúrne dedičstvo alebo životné prostredie (napr. s ohľadom na havárie alebo katastrofy);

e) kumulácie účinkov na základe iných projektov a činností;

f) emisií skleníkových plynov vrátane emisií pochádzajúcich z využívania pôdy, zo zmeny využívania pôdy a z lesného hospodárstva;

g) používaných technológií a látok;

h) hydromorfologických zmien.

Tento opis pravdepodobných významných vplyvov by mal obsahovať priame vplyvy a akékoľvek nepriame, sekundárne, kumulatívne, cezhraničné, krátkodobé, strednodobé a dlhodobé, trvalé a dočasné, pozitívne a negatívne vplyvy projektu. Tento opis by mal zohľadniť ciele ochrany životného prostredia stanovené na úrovni EÚ a členských štátov, ktoré sú pre daný projekt relevantné.

6. Opis prognostických metód použitých na posúdenie vplyvov na životné prostredie uvedených v bode 5, ako aj zohľadnenie hlavných súvisiacich neistôt a ich vplyvu na odhad účinku a výber uprednostňovanej alternatívy.

7. Opis predpokladaných opatrení na zabránenie akýmkoľvek významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie uvedeným v bode 5, na ich zníženie a ak je to možné, na ich kompenzáciu a v prípade potreby aj opis akýchkoľvek navrhovaných monitorovacích opatrení vrátane prípravy analýzy nepriaznivých vplyvov na životné prostredie po skončení projektu. Tento opis by mal vysvetliť

mieru, do akej sa významné nepriaznivé vplyvy znížia alebo kompenzujú a mal by zahŕňať fázu výstavby aj prevádzky.

8. Posúdenie prírodných a človekom spôsobených rizík katastrof a havárií, voči ktorým by projekt mohol byť zraniteľný a v prípade potreby opis opatrení zameraných na predchádzanie takýmto rizikám, ako aj opatrení súvisiacich s pripravenosťou a reakciou na núdzové situácie (napr. opatrenia vyžadované podľa smernice 96/82/ES v znení zmien a doplnení).

9. Netechnický súhrn informácií uvedených v predchádzajúcich bodoch.

10. Uvedenie akýchkoľvek ťažkostí (technické nedostatky alebo nedostatok odborných znalostí), ktoré navrhovateľ predpokladá pri zostavovaní požadovaných informácií, a uvedenie zdrojov použitých na opis a posúdenie, ako aj zohľadnenie hlavných neistôt a ich vplyvu na odhadované účinky a výber uprednostňovanej alternatívy.“